

- dieningeolge, erkennen dat verzoeker vanaf die datum recht heeft op die gezinstoelagen (schooltoelage voor bepaalde perioden en de helft van de gezinstoelagen, zijnde 1/3 van de kostwinnerstoeslag, de toelage voor een kind ten laste en de schooltoelage voor zijn zoon);
- het tot aanstelling bevoegd gezag van EUIPO verwijzen in alle proceskosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 67 juncto artikel 63 van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie. ⁽¹⁾

EUIPO heeft de beslissing van een nationale rechter van 28 november 2021 over het voogdijrecht niet geëerbiedigd, aangezien het zich op het standpunt stelt dat 50 % van de gezinstoelagen niet aan verzoeker, maar aan de andere ouder, een ambtenaar van EUIPO, moet worden betaald, en wel op grond van zeer discretionaire redenen, zoals het feit dat in de beslissing van de nationale rechter niet wordt aangegeven dat verzoekers zoon gedurende exact 50 % van de tijd bij beide ouders woont. EUIPO heeft de feiten verkeerd opgevat, aangezien in familierechtelijke beslissingen gewoonlijk geen perioden, uren of dagen worden gespecificeerd.

2. Tweede middel: schending van de artikelen 1, 2, en 3 van bijlage VII bij het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie betreffende gezinstoelagen.

Verzoeker betwist het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag van EUIPO derhalve niet alleen voor wat betreft de afwijzing van de helft van de gezinstoelagen vanaf een bepaalde datum, maar ook voor wat betreft de afwijzing van de schooltoelage voor bepaalde gespecificeerde perioden.

⁽¹⁾ Verordening nr. 31 (EEG), 11 (EGA), tot vaststelling van het statuut van de ambtenaren en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB 1962 P 045, blz. 1385).

Beroep ingesteld op 7 oktober 2022 — Sberbank Europe/ECB

(Zaak T-632/22)

(2022/C 482/33)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Sberbank Europe AG (Wenen, Oostenrijk) (vertegenwoordiger: O. Behrends, advocaat)

Verwerende partij: Europese Centrale Bank (ECB)

Conclusies

- nietigverklaring van de weigering van de ECB, bij besluit van 27 juli 2022, om overeenkomstig artikel 18 van de GAM-verordening ⁽¹⁾ vast te stellen dat verzoekster een instelling is die faalt of waarschijnlijk zal falen, zoals de ECB op 27 februari 2022 met betrekking tot verzoeksters dochteronderneming in Slovenië, Sberbank banka d.d. heeft gedaan;
- verwijzing van de ECB in verzoeksters kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster drie middelen aan.

1. De ECB heeft artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie onjuist uitgelegd en toegepast door er ten onrechte vanuit te gaan dat het recht van eenieder om krachtens artikel 41, lid 2, onder b), van het Handvest inzage te krijgen in het hem betreffende dossier beperkt is tot de mogelijkheid om het dossier in te zien teneinde het recht om te worden gehoord te kunnen uitoefenen met betrekking tot een specifiek voor beroep vatbaar besluit in de zin van artikel 263 VWEU dat de betrokken instelling thans overweegt. Het op artikel 41, lid 2, onder b), van het Handvest gebaseerde recht codificeert het ruimere beginsel dat het bestuur transparant moet zijn voor de bestuurden, en dat dit blijkt uit het feit dat artikel 41, lid 2, onder b), in tegenstelling tot artikel 41, lid 2, onder a) en c), geen verwijzing naar een besluit bevat.
2. De ECB heeft artikel 22, lid 2, van de GTM-verordening ⁽²⁾ en artikel 32, lid 1, van de GTM-kaderverordening ⁽³⁾ onjuist uitgelegd en toegepast. Zo is onder meer het begrip “dossier” in artikel 22, lid 2, tweede volzin, van de GTM-verordening niet eng gedefinieerd als uitsluitend bestaande uit de documenten die de ECB verzamelt met het oog op een thans door haar voorgenomen specifiek besluit, en de definitie van “dossier” in artikel 32, lid 2, van de GTM-kaderverordening slaat op alle documenten die betrekking hebben op het toezicht van de ECB op de betrokken onder toezicht staande entiteit. Artikel 32, lid 1, van de GTM-kaderverordening kan in elk geval niet worden uitgelegd als een beperking van de reikwijdte van het recht krachtens artikel 22, lid 2, van de GTM-verordening, en laatstgenoemd artikel en artikel 32, lid 1, van de GTM-kaderverordening kunnen niet aldus worden uitgelegd dat zij de reikwijdte van het recht krachtens artikel 41, lid 2, onder b), van het Handvest beperken. Verzoekster voert zekerheidshalve aan dat beide bepalingen onwettig zouden zijn wegens onverenigbaarheid met hoger recht indien zij aldus zouden moeten worden uitgelegd.
3. Het bestreden besluit is zelfs op basis van de onjuiste enge opvatting van de ECB over het recht van toegang tot het dossier onrechtmatig, omdat de ECB er geen rekening mee heeft gehouden dat haar besluit op transparantiegronden, met name op basis van het besluit van de ECB van 4 maart 2004 inzake de toegang van het publiek tot documenten van de Europese Centrale Bank (ECB/2004/258/EG) ⁽⁴⁾, dat ten tijde van het bestreden besluit in overweging is genomen, een voor beroep vatbaar besluit is in de zin van artikel 263 VWEU.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 juli 2014 tot vaststelling van eenvormige regels en een eenvormige procedure voor de afwikkeling van kredietinstellingen en bepaalde beleggingsondernemingen in het kader van een gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme en een gemeenschappelijk afwikkelingsfonds en tot wijziging van verordening (EU) nr. 1093/2010 (PB 2014, L 225, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 1024/2013 van de Raad van 15 oktober 2013 waarbij aan de Europese Centrale Bank specifieke taken worden opgedragen betreffende het beleid inzake het prudentieel toezicht op kredietinstellingen (PB 2013, L 287, blz. 63).

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 468/2014 van de Europese Centrale Bank van 16 april 2014 tot vaststelling van een kader voor samenwerking binnen het Gemeenschappelijk Toezichtsmechanisme tussen de Europese Centrale Bank en nationale bevoegde autoriteiten en met nationale aangewezen autoriteiten (GTM-kaderverordening) (PB 2014, L 141, blz. 1).

⁽⁴⁾ 2004/258/EG: Besluit van de Europese Centrale Bank van 4 maart 2004 inzake de toegang van het publiek tot documenten van de Europese Centrale Bank (PB 2004, L 80, blz. 42).

Beroep ingesteld op 13 oktober 2022 — ClientEarth / Raad

(Zaak T-648/22)

(2022/C 482/34)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: ClientEarth AISBL (Brussel, België) (vertegenwoordiger: C. Ziegler, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie